

occasione sui amoris mortua et consumptae
Condolens igit̄ et plāgens, gladio p̄prio se
interfecit, et latera sua p̄ enīem p̄prio trans
uerberauit, ita q̄ sanguis mortis exiliēs
fuit mori q̄ primus erat albi in nigredine
transmutauit, et sic extūc mox fructus m̄
gros et rubeos deportauit. Tādez vō t̄yspe
excuso timore leue q̄ iā recesserat ad fontē
venies fructus arboris in nigros mutatos
admirās et pyramiā trāstolluz, p̄prio gladio
regies, et hoc amore sui factū fuisse cōpiēs.
enīe eus, p̄prio se etiā interfecit, et sic cū ami
co vita p̄pria terminauit. R Quid pyra
m̄ ē nūl dei filius, t̄yspe vero aia deuota, q̄
se a p̄cipio mirabiliter dilexerūt, p̄ caritate
et amore cōmigi iūicē decreuerūt, dato m̄ q̄
erat ad imaginē dei factus esset bō, quidē m̄
pies, i. p̄tē ade cōunctiones ipediebat, et
ipas ab iūicē distinguebat. Ipsi m̄ sibi p̄ pro
p̄prias cōputime colloquies, dixerūt p̄ oca
ta icamatoz m̄st p̄uenire et sub modo arbo
re, i. sub cruce ad fontē baptimi et ḡtie iūi
ce cōlenire. H̄eg facūt p̄ illa pucilla aia
ppter leenā dyabolū ad fontē ḡtie nō po
nuit, s̄ aduentu amici sui dei filii sub silencio
expeciavit. Agget, i. H̄i mōrā secerit expe
cta cō: q̄ venit et non tardabit. Iste em̄ iūē
cōdicitu venit finalit: et sub arbore crucis a
more t̄yspe, i. aie se morti exposuit, ita q̄ ar
bore ipam crucis, p̄prio sanguine crucētauit,
et coloēt ipsū denigrit. Aia ergo fidelis in
star t̄yspe d̄z p̄ cōpallioz eodē p̄stidōis gla
dio se irasfigere et iūē spōsum inseparabili, er
pmanere. S Quarta viri ē iustitia re
gina cū viriū, patrona vite, et gladiū de
testis et correc̄tis, q̄ sicut miles per gla
diū defendit se et custodi: et aduerarios
iuadit et corrigit, sic bō p̄ iustinā, i. defen
dit a p̄cis, et aduerarios demōes iuadit et
expellit. Ut p̄s. Gladij ac̄pices in manib⁹
cop. Et iustitia bin̄ d̄rancps, q̄ ex vna pte
debet amputare noxiā, alteria iūere bona
et vtilia, declarare fac̄t a malo et fac̄t bōa
Ut p̄s. i. ethicoz. Iustitia est viri p̄ quā
singuli h̄nt q̄ sua sunt, no ac̄pitas p̄sonas,
boni, q̄liter oēs iudicat, pauperē iūerit
iūē, cūne sicurejneū, deizo. Ita quā audi
eis ut magnū nec ac̄pientis cauſq̄ p̄ionā
q̄ dei iudicā est. Aniqui em̄ tan̄e equita
tis fuerūt q̄ non solū potētibus et dūtibus
nō peccarūt, imo nec p̄t̄s filios, s̄ om̄i

bus equaliter iustinā fecerūt. Num trayan⁹
īpator filio suo nō peccat. Dū cūn̄ quēdam
equum indomitum equitare: a casu cuiusq̄
dā vidue filiū pedibus equi cōculcādo in
terfecit, et trayano cōquerēti viduc filiū suū
pro filio mortuo dedit. Et alter quidez pro
transgressioē leḡs, p̄p̄z filij ibi vnum oculū
erū fecit, et alterū filio: vt ex eo legi sa
tissaceret de amissione duo p̄ oculonū qui le
gem contrairet. Sed bodie iustitia cōgatur
tele aranearum: solū muscas quas capiens
et non magnas zē.

feria secunda post Judica.

Iserunt princi
pes et p̄bansei mūltos vt capet
abeluz. Job. vii. T Sic
p̄sm. iij. pol. Dis diuersitas videtur facere
sēditōem et discordiam. Nā elementa, ppter
diuersas q̄litates se impugnant, sicut ignis
propter caliditatē, repugnat aquæ propter
frigiditatē. Sic etiam, nā polluta leculari
generosi et nobiles, ppter ineq̄ualitatē pos
sessionis discordat, ve bāb. iij. pol. Sic
etiam diuersitas cultus inter sp̄iales pluri
ma est materia discordie, dī. l. xxvij. c. pla
tum. Sicut habemus gen. xxvij. de clau et
acob, et ysaac, et ysimael, s̄im̄c̄i cū vo
luit seducere ysaac, et fac̄tē in igit̄es lute
as, cogebat eum eas adorare. xxxij. q. iij.
recurrat, in glo. Discordia em̄ menuiū tam
inter fratres carnales q̄ inter sp̄iales freq̄u
ter separationem corpm̄ inducit. dī. lvi. ymaz
el. Cu ergo inter xp̄m et principes phariseo
rum fuerū diuersitas: non solū cultus, imo
vite et doctrine contraries eum a se repellere
et quasi cōtranūn̄ eis occidere: m̄serat mi
litios v̄cū capent. T Muerunt v̄ta
iuste principes vel cōitates terzarum mun
tib⁹ iūtant capere et ipolitare aduerarios
tempore guerraū. Ad quod respodendum
premitto q̄ duplex est bellum, iūtum et iū
iūtum. Bellum iūtum hec requirit, sc̄ q̄
persona sit coniuga. Clericis cū bellare no
licet, enāz cōtra saracenos, et si aliquem ibi
occiderint: irregulares fiat, ex de domi, pe
nit. Inēto equa, ita q̄ n̄ sit guerā. Augu
noceui cupiditas v̄l v̄ciscēti crudelitas j̄
pacatus atq̄ ip̄ placabilis animus, i fentas re
bellādi libido dñandi, et p̄filia i bello ure
culpan̄, p̄t̄j. q. i. q̄ culpāt. Intento bona

Feria secunda

post Iudica.

Unus ait uigil, ad bonifacium. **V**oc primū cogita
qñ armariis ad pugnā, qz virū tua etiā cor-
poralis donū dei est. **S**icut etiā cogitabis de
dono dei nō facere p̄tra deū. **F**ides etiā qñ
pmunis; etiā hosti suāda est: p̄tra quē bellū
genit. qnic magis amico p̄ quo ppugnat q
pax babeat. **N**a bellū semp d̄z esse n̄cītans
vt deus liberet a n̄cītate et cōfuet in pace.
Nō ergo pax qnt̄ vt bellū exerceat: s bellum
genit vt pax acq̄rat. **E**sto ergo bellādo paci-
fiō vt eos quos expugnas ad pacis vnitā
tē vincēdo p̄ducas. et ita hostē pugnātē ne
cessitas depumat nō volūtas. sicut bellāti
et resistēti violēta reddit. ita victo et capto
mificordia debet: maxie in quo pacis plur-
baō nō timeat. **E**x iij. q. i. noli. **S**upioris au-
torias. bellī nāc̄p̄ autoritas et oslū penes
principes ē. **E**x iij. q. i. quid culpaf. **U**nus bellū
d̄z fieri autoritate pape. vt cū bellatur p̄ si
de vel pro principe iusta causa bellādi. **E**

Sunt autem iustitiae causae malorum coherentia. bonorum subleuatio. rex ablatio et repetitio. iniurie. pulsatio. a se et ab aliis patitur defensio. in timor precepi debui modus videntur ut tamen accipiat ut reputet sibi satissimum. Miles enim in his iustitiis bellum pira alium licet facit. qui quod ab hoste capit. vel in adiutoribus suis. siue suis subditis seu aliis quousque intra conscientiam suam sciat sibi satissimum de omni dano. labore et opere. tamen suis quod fuorum hominum. vel donec ipse hostis offerat ius. et vellet sibi satissimum facere. ultra hoc autem nihil deinceps recipere nisi ille propter imitatem vicorum meuerit eis bonis primari. vel propter heresim. vel aliud vicuum si male. non ledat illos qui in nullo bello presenti auxiliis vel favorez. si aliquod istorum defuerit. iniustitiam est bellum. Dico ergo ad quantum. si principes vel civitates iustitiam habeant bellum. possumi contra aduersarios misteriosos mutare als non. **I**n quantum an bellatores ex iusta causa. si fecerint incendia seu effracturas siue arbores siue vineas. exurpatos in terra propria aduersarios. nunquam tenebuntur per bis in his in aliquo. Dicunt docentes per bis tamquam per bona fide intulentes a quibus comode abstinerem non poterunt sed in industria et consuetudine bona fide pugnaria non reficitur. Si autem gaudiatio et maliciose ea infestantur. cuiusvis per se sibi contulere como de tenetur et recipere abundat illa dana cum dani ipsius causis et hebet suis. iesque ad quantitates concordantem.

rentes. et de eo qđ superē creuerit: tenētur sa-
tissimē illis quos dāni fecerūt. Qui autē
in iustā bēz cāz: tenebūt de omnib⁹ dānis. qđ
ip̄e vel sui iūlērūt aduersario vel aduersa-
ri⁹ s̄: nisi et ipsi mala fide iūuenit euz in quo
cau nō babebūt cōtra cū actōe. S̄z q̄ntur
an iūstn vel subditi alicui⁹ nō bñt iūstaž
cāz p̄ alios: iūneat ad p̄cepīt dñi alios ino-
cētes spoliare siue dānare. Dicūt doc. qđ nō:
Nota de b̄. S̄z nunqđ talis inobedies mi-
ster ex eo qđ p̄misit dno fidelitatē effic̄y-
rus. Dico qđ nō. qz p̄ tale iuramētū dno fa-
ciū n̄ restrigit ad illō qđ vergit in dispēdū
salutis aie iūc. Si autē fuerit de intentō cō-
promittere fidē. qđ qcqd dñs p̄cipiet iūtū
aut iūstn. in oībus obedire cōueniēt nō
peccat: s̄ peccauit p̄mitēdo. p̄z hoc. xij. q.
uij. c. i. Quātū ad euāgeliū p̄tinuaioem
beri dicūt fuit quō nolēt dño iudei euz nō
ceperut. hodie quō magis cōcitati cū capiē
dum ministros miserunt. Et sunt tres par-
tes principales.

In prima notatur principiū iniquitatis contra christum innocentem. in principio.

*In scda christi libertas potens caucre noce
tem. ibi. querens.*

In tertia eiusdem largitas se exhibens de-
mentem. ibi. **I**n nouissimo.

Quātum ad priam

ptē notādū q̄ inuidia natura ē de bono al-
ter⁹ tristā. et quāto alicui plura bona suc-
cedunt et p̄spā. tāto ampli⁹ cōstant. Tāle
inuidia ppter bonū xp̄i p̄cipes pbaficou
būenut. Et iō conati sunt freqnter en pphē
dere. Qñq̄ in fmone vt d̄ mat̄. xxi. faci-
tes sibi q̄tuōez d̄ tributo dādo celari ann̄.
Qñq̄ iudicio. vt pat̄z iob. viij. Adducētes
sibi adulterā. Aliqñ opat̄c. vt p̄z marci. iiij.
de bñie manū aridā qñ obsuabat si sabba-
to curaret. Aliqñ in psona. vt hic qñ sibi mi-
serunt ministros vt cū apprechenderēt. Z

Moralit p̄cipes tenebray ibm. i. iustitiae
innocentie et sanctū boic̄ verbo. cogitatioē
aut factio cupiētes capere; malas iniſſioē
q̄i mūltos iuos imputat. paſſioēs cōmouet
et carnis delectatioēs incēdunt. et tādem de-
ceccariis q̄i laq̄is vinculeat. et in fuitute per-
petuā eis iubigetur. Nā sic interalia dona
ata boi: libertas quasi maximū et dignissi-
mū reputat. sic fui⁹ p̄ contrari⁹ pilosum⁹.

estimatur et mortis comparatur. ff. de dona
tōibus inter vi. et x. l. cū hoc. §. si dona
tor. Jō iure ciuii serui p nullis habētur. I^z
iure naturali oīis hoīes equalēs sint. ff. de
regu. iur. l. cū suis. ¶ fm yido. li. v. ethi.
c. xxvij. Seru^z a suādo vocat. Et apud an
tiquos qui a morte in bello pseruabant: ser
ui vocabātur a suādo sic dicit. Et ideo iter
maloz oīm omniq; supplicio grauior ē bcc
pena liberi, ppter ea quidā intanū dolent
cū capiūtur ab inimicis q magis volūt mo
nq libertatē amittere et fuire. Hic ut patet
de carthaginēsi. vbi regia et meliores eius/
dē ciuitatis ipsam ciuitatē igne succēderūt
spōre se p̄cipuātes in ignē. ne rōanis subel/
sent et seruerēt. Hic recitat orosius li. uij.
Ad p̄positū cum bō a natura liber fuerit ab
incepiō: nec bōi dnaref vt bestijs. vt p̄z di.
xxv. sexto die. p̄ctm fecit cū seruū. Jux tld
iob. viij. Qui facit p̄cm hū? ē p̄cū. A q̄ p̄i/
uite dei fili^z p suā mortē nos libauit et p̄st
ne libitati nos restituit. xij. q. ii. cū redeptor.
Quonēs iḡ ad huc peccamus 2 in gran de
manumisio q̄ xp̄s nos liberavit sum^z. to
tiens uer in fuitutē reuocamur. et tot dñis
enī subiecit: quot via in nobis regnāt.
A Debem^z ergo cauere ne vira seruam^z
peccato. q̄ in bonis gratiis nos spoliat.
post se relinquēs egeitatē.
In bonis naturalibus nos vulnerat minu
ens famam et honestatē.
In bonis moralibus nos deordinat impri
mens malum et iniquitatem.

Dico primo q̄ p̄ctm bōis ḡuitis nos spoli
at z. flaz fm augu. de laude caritatis. In
cantate pauper quilz diues est. sine caritate
ois duics paug ē. Et rō ē. q̄ si bō totu mā
du posidaret et caritatē non daberet: cu dī
uic epulone sepeliret in inferno. In oppo
sum aut n̄q̄s minuz gradū caritatis dabe
ret supposito q̄ cēt debilis et nihil alio poi
sidere: cū lazaro pauge in sumum abrabe de
poraret. vdi et plenundo gaudiū et fructu
incomutabilē boni. In inferno auentib⁹ ni
sistidor dñi. pena itollerabilis et misera
sine fine. Cuius figurā babem^z in filio pdi
go qui coniuncta tota suba eius luxurioe
vredo cepit egere. et de siliq; porcoz cu
piebat yircm iuu ipleare. et nemo illi dabant
u. c. xv. Un ad p̄positū adducēdo. antiqui
tm fulgēnum. ip̄m p̄ctm sub imagine multi

eris depingerūt hoc mō. Stabat autē q̄dam
regina cōtinuetumēs. et vocabat dea infer
nalis. et in circuitu ei^z stabat tres imagines
yna dei. alia hoīs. alia dyaboli. Et unago
peccati mō bis imaginib⁹ tres cartas poz
ngebat. In q̄rum pruna ad imaginē dei cō
tinebat iic. dñi saluatorē meū misera p̄didi
et oēs ā gelos eius. Ave mibi vt qd natu
sum: In iēda ad imaginē demōis babebat
In p̄fundū inferni detracta sum. q̄ misere
cordia dei me abiecut. Sed in tertia ad ima
ginē hoīs p̄tinebat sic. Oia mala oīs hor
ror. et oīs tribulatio finis me^z est et omnis
pena. Solū cupio vt si quis me diligat seu
dilexit. hoc sibi innotescat q̄ qui sibi p̄des
nō vult. p̄fecūt et liberatōm ab alijs nō et
peciet. q̄ decipieſ sicut et diues in infemo.
vt status eius supb⁹ nūciaret: exaudiu^z nō
est. lu. xi. Ex q̄bus dicas oībus appet q̄
ip̄m p̄ctm ē adeo mala et nocuū. q̄ bonis
guuis nos spoliat post se relinquēs egeita
te. // H̄cō p̄ctm adeo malū. q̄ in bonis na
turalib⁹ nos vulnerat z. Nā ip̄e bō in ho
nore tagū. q̄ in naturalib⁹ tamū leūs ē et
cōpatus ē iumētis insipiēb⁹. et illis facit
ē uis. ps. xlviij. // Un ad lucrā ip̄e
nabu chodonosor plibus diebus iumentū
se eile credidit peccau gladio. i.e. vulnera^z.
Et merito q̄ quilz facies p̄cū iumētū effi
cit. et aial cu ceteris aialib⁹ vocari dī. co. q̄
ppuā diffinitiōe amuit. Nā an p̄ctm dū bō
i mōne viuebat: dicebat aial rōnale imo
tale. Post p̄ctm vero dū p̄ rōnē tm sensuali
ter viuit difunxit. Hō ē aial ironale mortale.
Et bec diffinitio conuenit aialib⁹ brans cu
q̄bus p̄ticipat. sicut etiā sera lignea non dī
sera fm p̄bm. nec nauis lapidea dicitur na
uis. eo q̄ p̄sum et actū. p̄prie opatōis nō ba
bēt. sic etiā bō fm rōnē et actū proprie actiōis
nō opatōis nō dī bō nisi equivoce et iproprie
noia em sunt cōseqnātia reb⁹. iusti. de dona.
§. ē et aliud. Tūc etiā si bi cōuenit mortale.
q̄rūc spūaliter moru^z est. Et hoc ē q̄ crea
tor oīm i principio mōdi bōi dixit. Quocuq;
die peccaueris: morte moriens. gen. q. v.
aut iic spūaliter moru^z fetet et abomiabilis
reddit deuotis hoībus dū est cu eis in aliq
cōgregatōe. q̄rūc sicut cādela ardēs hoīes de
lectat et illumiat. et exticta fetor ē nocuus
quē relinquit. p̄tū em imp̄gnātis muliens
potens est destruere. Sic do viuens omnes

Feria secunda

delectat et illuiait. C. H̄ q̄n peccādo lūm̄ rōnis exīguit. post se relinquit fētore male fame ei malos cōcep̄t̄ alioz deuotoz impe dit et interimit. De boie sic moruo sp̄uāl̄ teret sepulto i terra aliena et vaste solitudis v̄mes mltaz cogitationū de ipso surgut. et se publice ostendit. ita q̄ q̄libet talis dicere possit cū ps. Ego sum v̄enīs et nō bō. ob probeū boim et abieccio plebis. ps. xxi. vii et in iob. xxv. c. scribit. Nō putredo est. et si h̄us bōis v̄enīs. Et greg. moral. li. xvi. c. xxvi. Quid nāq̄ caro nūi p̄uredo et ver mis ē. Et q̄cunq̄ carnalib̄ desiderij an helat. qd aliud q̄ v̄emē amat. q̄ em̄ sit car nis suba. testat sepultura. vñ sic ex bomie fi li? bonis. sic ex v̄eime v̄enīs generatur et vocat. qd̄ ē despectō magna. et in honestas būane nascit. q̄ subsecuta est ex lesione peccati mortalis. ne illa sufficiūt. s̄ adhuc peccan do moralis sic infamis effici. q̄ q̄li totali p nibilo reputat. Et baber ex verbis augu. su per Job. sic dicēus. Nēm̄ n̄ibil ē et n̄ibil si ut homies dū peccat. Qd quidē p̄siderans dānd̄ dixit. Quia inflammatū est cor meum et renes mei cōmutati sunt. et ego ad n̄. 2ē ps. lxix. Un̄ et bc. bēm̄. in meditatōib̄ sic iqu. Multa multa sciunt et scip̄os nesciunt. qui si aduerteret. scip̄os nūn̄ q̄ n̄ibil repu tarēt seu iuenerēt. Qd q̄dē p̄t̄ facilr pp̄edi arguēdo sic. Dis q̄ fac̄ p̄t̄ suus ē peccati. Joba. viii. Sed ierūs non est maior dño Job. xiiij. q̄ qui p̄t̄ facit nō est maior peccato. H̄ s̄m bc. augu. p̄t̄ ē n̄ibil. q̄ fac̄es p̄t̄ facit scip̄m parez n̄ibil vel minus. Et iō Job. xxx. de scip̄o sicutiquit. In n̄ibili re daet̄ ium. et v̄elut nubes sal̄ mea. Hoc totū facit p̄t̄. q̄ v̄lra non suauamus peccato. Zertio p̄t̄ est tā malū et nocuum. q̄ in bonis moralib̄ nos deordiat. Nam n̄ibil ē bēm̄ adeo ḡtū et salubre qd̄ p̄t̄ nō de ordinet et noxiū faciat et penale. ipm̄ nāq̄ benignissimum amicū et patrezz noſt̄ xpm̄ iā funibū facit q̄ nos filios iuuos. creaturaz ad imaginē dei creatā in ignē. p̄ijcū etiennū Drepier qd̄ dāvid ne cū in tali iuore arguat alloquit̄ euz sic. Dñe ne in fu. tu. ar. mez neq̄ in ira tua corri. me. ps. vi. Ipse enim de⁹ nunq̄ tā bonū amicū h̄uit in celo et in terra quez odio nō haberet̄ si in eo p̄t̄ in ueniret. Un̄ petrus q̄m̄ ceteris aplis ardēt̄ xpm̄. amancet. ipm̄ iū dānasiet̄ si in eo pec

post Iudica

atum trine negationis inuenisset postmor tem. Et per oppositum ipsiū luciferū in ce lo p̄mariet si p̄t̄ cī? nō fuit. Un̄ deus solū p̄t̄ exosum bz; et oēm creaturā amat et diligit. Juxta illud sapiē. xl. diligis oia que fecisti. et n̄ibil eorum que fecisti odit̄. Deus enim peccatum non fecit. quia pecca tum ut dicū ē n̄ibil ē. Jux illud Job. i. Si ne ipso facū ē n̄ibil. i. p̄t̄ bonū in mundo nec aliquid nocere pot̄ nūi p̄t̄. D. Dece dēte em̄ boie in p̄t̄. in iudicio iustitia dei p̄t̄ cōcludit a regno sibi orditao excludit. et infemo icludit. Nam p̄t̄ ppter p̄t̄ cōcludit in iudicio. Nā sic fur reus reputat dū in furto cōphēditur. sic p̄t̄ cū in peccatis inuenit. Jo accusat̄x dei iustitia p̄t̄ cōcludit in iudicio allegās dīc. In opib̄ manuua nū cōphēsus est p̄t̄. nūc deus dicit̄ iniaz di. Igit̄ cōuerent̄ p̄t̄ores in infernu. ps. x. Gedō peccatorē a regno excludit. q̄ iurit le p̄a excludit a fanoz cōsortio. sic p̄t̄ p̄t̄ rem a dei regno. Et iō p̄t̄ p̄t̄ optime asila tur lepre que ē morb̄ abomiable et cōtagio sus. Et iō de cōsuetudine generali baber ut cōione boim seperēt leprosi. ej̄ de coniugio leprosor̄. c. i. Et hoc idem dñs p̄ moyē p̄cepit fieri in populo suo. Nu. v. Et siemana soror aaron̄ lep̄ p̄cūsa exculsa est ex causa. Nu. xij. Sic nūl mō. si q̄s lepra peccati inf̄cit a giorno beator̄ et a regno dei excludit. Un̄ ad p̄posituū aniel. Cur deus hō. li. a. xix. sic inq̄t̄. Sicut nulla margarita luto de turpata ponerebat ad tbesauz suū nūl p̄t̄ ēt̄ mūdaia. ita nec peccatores angelis et aiōl̄ sancti sunt associāti nisi p̄t̄ iunt mūdati. Nēmo p̄t̄orem in iustino iudicavit. q̄ iurit debuor in iurisponū. et inde exire nō ḡmit̄ tūl̄ nisi de toto debuo satisfecerit p̄t̄. Sic et p̄t̄ iū debitis hic satisfecerit. in inferno in vicul̄ponū eterna ira inde nūq̄ exire. de quo p̄t̄ non modicū dñs iurban̄. et sibi tamēre de peccatis ei misericōdiam p̄cipūm tenebrām. q̄ cū nō capiat̄ ei insolubiliter ligat̄. et ad carcere p̄t̄ ignis includat̄. Dicat̄ s̄ quilibet ad dñz. Peccantē me quotidie et nō me penitentiem. Amor mortis conturbat me. Quia in inferno nulla est redēptio misericōdiae mei dñs et salua me.

Secunda pars in
qua notatur christi libertas 2. c. querens me

Alphabetum

XXXIII

Pro quo notandum q̄ xp̄sm̄stris respondendo tria proposuit. **P**rimo q̄ cū capte vel occidere nō possent nisi q̄ ip̄e vellat. et tpe detinato qd̄ nōdū aduenerat. s̄ in breui fūtū. **I**o dixit. **A**dbucmodicū tps vobiscū suz. s. p̄ vestrā voluntatē docēdo pp̄lm. et mīracula facēdo. **S**ecundo q̄ n̄ibl bōi itēti ab eo possent ip̄edire. imo cu pmouere eos op̄reb̄at cōtra eoz v̄lūtate. q̄ ibm ad ei glaz occidēnt. qd̄ oñdit di. **V**ado post illud modicū tēpus postip̄ me occideritis ad eum. s. patē q̄ me misit. et ad regnū et ad glaz quā nō poteris ip̄edire. **T**ertio q̄ ibi mala in ferēda et illata redūdarēt in eos. q̄ auxiliū et salutē vestrā p̄ hoc alienabūtis a vobis. **I**aq̄ q̄ n̄ tpe tribulatiōis et vidicte occurrent in destruciōe bierlin p̄ romanos ppter mortē mēā nō potestis me iuuenire. **L**ad defensioēz et p̄iectioēz. **E** **M**oralt p̄ pbaricos ibm q̄rētes s̄ n̄ valētes iuuenire attingāur oppressores miseroz p̄ pauperēz et pupilloz. officioz suoz abusōres. q̄bus de magdoa dedit prudētiā sp̄otētiā facūdiā et intelligētiā medianib⁹ quib⁹ subditos rege re et defendere possent salutē p̄priā et alioz q̄rere et finaliter iuuenire. **S**z q̄ bis donis abutūlur dñ finalē cōfidit. **I**bū q̄rere. raro vel nūq̄ poterit cū iuuenire. **V**adem cīm q̄ naturalē bonū vniuersi in ordie cōsistit. et q̄ s̄feriora p̄ sup̄iora regunt et defendunt. **I**nter nora em̄ corpora a celestib⁹ corporib⁹. et celesta ab intelligētijs. **I**ntelligēti a p̄iō primcipio qd̄ ē de regūt. q̄ cōmētator. xij. met̄iba. sic aut. **N**atura nō agit nisi rememorata causis sup̄iorib⁹ q̄ sunt deus et intelligētie. **S**ic etiā oia mēbra corporis būani p̄ vōlūtate capitū et subtilitatē ei regūt. sic oia mēbra corporis politici p̄ sup̄iorē m̄gr̄m̄cūiū. scultū vel cuiuscūq̄ nois cōsistat seu existat regi et defendi debēt. **V**n. **C**. de defenso. ciuitatum dīc. l. defensores. Defensores ciuitati n̄ibl sibi insolēter. n̄ibl idebi in iudicātes. nois sui in fungāf officio. plebē vel decuriōes ab om̄i ip̄oboz insolēria et temeritate tuant. vt id tñ qd̄ esse dicunt cēnō desinat. **S**i em̄ bñ regat et defendat. dicūt rectores et defensores. si aut male de cēnōres et destructores. q̄ noia sunt cōuenientia reb⁹. insti. de donatiōib⁹. s. est et aliđ. itā tñ corp⁹ morib⁹ iuadit si lāguoz i capite curātis non fuent. q̄. viij. sicut inquit.

F **T**ota nāq̄ cā maloz subditoz puenit ab iniquitate et malicia rectoz. **H**ūt em̄ qui dam rectoz qui exēplo malo alios inficiunt. **Q**ui superbo animo pauperes despiciunt. **Q**ui simplices fallaci corde decipiunt. **R**ectores innocētes inficiunt qñ malo exēplo delinquūt. **E**t iō tales gallo cōpartur. **D**e quo dicitur naturales q̄ in vltia etate sua facit oua pua et rotūda. et q̄si luinda. et si ralia oua venenosa ab aliquo v̄me puta buſōne vel bmōlī dieb⁹ caniclanib⁹ foucātur basilisc⁹ p̄creat. q̄ tāte venenositatis etiūt q̄ solo aspectu v̄l̄ visu homies inficit et occidit. **A**d p̄positū ille gal⁹ senex ē q̄libz anti qu⁹ et sup̄ior in reverētia homis bitus. cuius venenosa oua sunt ei oga pua ex q̄b⁹ basilisc⁹ qui homies suo aspectu inficiēs. **I** exēplo pestifero subditos cornūpit p̄cipue si foucātur ab aliquo verme venenoso. si sua dentur fieri ab aliquo pestifero et maligno suggestore vel adulatore. quoz bodie mag⁹ bētūt numer⁹. de quo v̄sificator. **S**i q̄s bonorari desiderat aīq̄ ditari. Discat adulatio n q̄ tales sunt mō can. **H**i fouēt et p̄mēdat mltorū delicta. q̄ merito essent corrigēda. et iō enormia n̄ veretur ppetrare. q̄nimo l̄z iūstos scādalizēt et occidat malo exēplo. vo lūtūt īde gloriarī. **V**n. be. augu. ī li. de p̄storib⁹ ecclie sic dīc. **O**is plai⁹ qui male vivit in cōspectu eoz quoz p̄posu ē. q̄nū in ip̄o ē ip̄os occidit. **V**n. xi. q. iiij. c. p̄cipue. **S**care debent plati q̄ si guersā vñcō ppetrāt tor mortib⁹ digni sunt: quot ad subditos p̄ p̄ditōis exēpla transmittunt. **V**nde necesse est vt tātocaut⁹ se a culpa custodiāt. quanto perpraua que faciunt nō soli moriūt. **C**uius rō est. q̄ qd̄ a prelatis agitur: facile tra biur a subditis in exempluz. c̄ de voto et voti redem. c. magne. **E**t ideo speculum reticulūtis et iustitie dñ in eis lucere: vt nō so lūtūt p̄ficiāt. s̄ etiā subditos bono exēplo emēdet. **S**ecundo sunt qdā q̄ ex donis datis anio sup̄bo despiciūt paupes. Et ppter hoc iusta et vera p̄silia do sine iudicādo peruerūt. ne aliorum sana p̄silia locū babeāt. Itā ceteros despiciunt et deridēt: qui tādem oēs p̄fūdūt et mala morte moriūt. **S**ic p̄tz d̄ banibale duce carthaginēse. q̄ ex qdā vītoria cōtra romanos adeo clai⁹ est faci⁹. vt nec quēq̄ ciuiū suoz in castis admisiūt. nec mīsum ylli nūq̄ in ierptē dedit vt dīc. **Vale**

t. 2.

Feria secunda

post Iudica

tius. Et b̄ etiā i speclo vincētū. li. vi. c. gl⁹
Qui m̄ miserabiluer postea iterat. Etidem
appet in antiocho magno qui nimis sup⁹
be iōnās cunum suū agutā iussit p̄ biero
boā h̄ se ventur⁹ et ipm̄ palia d̄ iudeor⁹ fa
cere vellet. et statī app̄bedit cū amar⁹ dolor
viscerū. et cōtingit cū ipētū de curru cadere et
collisus ē. et ebulierūt v̄mes de came ei⁹. et
eſſluebat v̄niētes. et fetore illi⁹ ḡuabat to⁹
nis exercu⁹ ei⁹ nimis. im̄ nec ipē fetorem
suū scire poterat. hec comestor in histo. Isto
enā vicio p̄les laborāt: maxie diuites creati
nobiles. et cōratū officiales et rectores. qui
nimia subbia vit pedib⁹ ābulāt: dū paupi
usto alloq̄ debēt. vestes manib⁹ cōplicat.
caput mouēt et oculis sydera cōputant: qui
em̄s ouī cōpartant. cui passor iponit nolam
ad collū: q̄ quānū eunq̄ sit mita om̄s in q̄si
d̄na pecedet. Sic hō quānū cunq̄ ibecillis et
stolid⁹ fuerit. si nolā. i. famā acq̄sierit: aut p̄
diuitias aut fraudulētias: meliorē omnib⁹
se existimat et alios p̄cedit. Cōtra quos d̄r
eccl. xxij. Rectorē te posuētū: noli extollī
esto i illis q̄si vñ⁹ ex ip̄is. Tales em̄ sunt q̄
si lucema q̄ lucet d̄ nocie et de die vix appet
Sic et ligna putrida et vermes de nocie lu
cētes. de die aut mīme. s̄ in colore p̄prio ap
parēt. Sic suo mō tales super rectores siue
officiales lucēt in tenebris. i. iter simplices
et paupes: vbi se p̄pōse ostendit eos exp̄o
brado vel iter cōplices adulatores familia
res. v̄l i tenebris bmōys i die iudicii q̄ sol
iustine oriet. nūc app̄ebūt q̄les sunt et vide
bunt i colore p̄prio. i. nūc q̄ret ibm̄ p̄u et nō
iucuēt. Vñ puer. xxij. luit iustor̄ letificat
sez vita pauper̄. lucema aut̄ ip̄or̄ extiguet.
Hoc p̄z in diuite epulone supbo. q̄ paupem
lazar despūies sine vila mīcordia sepul⁹
ē in inferno. luē. xvi. H̄ Teruo sunt q̄
alios fallaci corde decipiūt. et sunt speciali
termistri et fuitores potētū. diuiti et rectoꝝ
quos mutūt in ibm̄ iustū et simplicē et ino
cētē verbis et facis q̄rāt et capiāt. Utinaz
simplices dicere possent q̄retis s̄ nō iuuenie
tis. Sunt em̄ iua fraudulosi p̄ vix paupem
quē nō iuueniat capiāt et spoliāt: q̄ assimilā
tur vulpib⁹ qđ ē aial fraudulētū et decepiō
nib⁹ aliuciū. et iō tortuosuz sem̄ iecidit vi
c̄is. et iō d̄ vulpis q̄si volubil pedib⁹. qđ
aial dū esca indiger: mortuū se fungit. et sic
aues aī cadaver descendentes rapit et deus

sat. vt dicit Iido. xij. li. ethi. c. ii. Tē pelle
babz pilosam et caudā quā more canum ab
eis artata projicit qui iuuenientēs pilosos re
putates se delusos: sibi spacū inbuūt fugiē
di. loca subterranea hūtāt. et bestias dome
sticas pl̄ ifestat q̄ siluēstres. et ē amica cor
ui. etiō coru⁹ pugnat p̄ eo h̄ taxū. Tē vul
pis qñ a canib⁹ p̄sequitur et artat. ipē migū
in caudā suā pilosaz et vñna fetēt p̄ canes
projicit. qđ ab horēs multudo canum: ab
eo aliquantulum se elogāt. et fugiēdo sibi
spacū p̄stant p̄m p̄bm. Necete canisimi tales
sunt viaturi vñ fraudulēti maliciosi jau
ri q̄ ui suis p̄ractib⁹ et actib⁹ nō recē s̄ tor
tuose fallaciter et cautelose incedunt. dexter
em̄ pes. i. intēto semp claudicat. semp em̄
claudicat p̄ falsitatē. q̄ loquēdo iopando
p̄mūtēdo scrip⁹ vñū cōndunt et aliud uen
dunt. Exēplifica de paupib⁹ qđ ab eis de
cip̄ib⁹ p̄ falsas p̄missiōes. Iſi sunt mīstis
et fuitores potētū. i. diuitum. q̄ sile applau
dat suo silifim p̄bm. Pells aut̄ illo suba
tpalē m̄liū pilosa. i. pilis rex om̄nias arā
septā. et maxie cauda. q̄a i fine vite sue post
se ea relinquit: qui qñ p̄sequitur a canib⁹. i.
mīdi p̄cipib⁹ iudicio⁹: replet ora copi
lis. i. munenb⁹ atq̄ domis. q̄bus iuuenit
stat̄ eos desenit et dimittit. Tē qui iustū
causū impū pro mūnerib⁹. yfa. v. Iſi loca
subterranea inabitāt. q̄ vere in terra. i. amo
re terrenor̄ totaliter se iuueluerunt: et besti
as domesticas s̄c̄ paupes et agricultor̄ plus
q̄ siluēstres. i. plus q̄ alios rapiores odūt
et ifestat. q̄ vñ ip̄i oderūt simplicē. puer.
xxix. Coru⁹ aut̄. i. iudices mīdi clamorū
causidici jet aduocati talū sunt amici. s̄p̄
p̄ter dona q̄ p̄cipiūt ab eisdē. et pro eisdē
pugnat cōra taxū. i. paupem. et iō eoz au
xilio p̄ualēt cōra om̄s. abac. i. Imp̄ p̄ua
let aduerius iustū. Exēplifica bñ qđ tales
aduocati et iudices tales fouēt. Di em̄ q̄ a
canib⁹. i. a p̄dicatorib⁹ p̄sequit̄ ē eos p̄d̄
c̄ates. nūc pro certo cōra eos p̄projicit vñna
suā. i. mala v̄ba et d̄c̄ractoria. feuda et difa
matoria. Non em̄ amat pestilēs cū q̄ se com
pit. puer. xv. Et iō tales nemo bz redargue
re. q̄ mīstis sunt et fuitores potētū. q̄ ex
ptis eoz subducunt iuicias suas. Iō nūl
ausus ē eos tāgēre: saltē volēs viuere i pac

Terția pars in qua

Alphabetum

XXXIII

ebasti largitas nota exhibetis se canticis de
menter. ibi. In nouissimo 2ē. Vouissima di
es festo tabernaclo fuit. viij. dies. q̄r festū
illud durabat. viij. dieb⁹. quoru⁹ prim⁹ et ul
tim⁹ fucu⁹ apud iudeos solēniores dieb⁹
intemdijs. Sicut patet leuin. xxij. Ulti
ma ergo dies būus festi. stabat ibus q̄i ut
seipm exhiberet omnibus presentem. et cla
mabat ppter multu⁹ dñm populi tanq̄ nul
lum formidans. et vt audiretur ab omnib⁹.
di. Si q̄s sunt supple potū sapie. clemētie et
ḡtie. veniat ad me. s. p̄ fidē formata et pedi
bus mētis et affec⁹ in me credēdo. et bibat
nō solū ad sufficiētiā: s̄ enī ad redundantia.
Quia qui credit in me sicut dicit scriptu
ra. supple in me credēdū. de vētre eius. i. in
tenou boīe fluēt flumia. s. bone affectionis
ad eum devotionis ad me. et benivolentie
ad p̄sum. q̄ sunt flumia aq̄ viue. s. spūsan
ci. et dona q̄ donāta spūsancio omnib⁹. cr̄
dēnō 2ē. 3. Horalt est notandū circa
illā partē. q̄ iux̄ illud op̄ius cuius docet. vt
babēt. ff. d̄ scrūtu. nūst. p̄di. l. iij. s. vlti. q̄
qdū quis habet iter enī bauſtu⁹ b̄c d̄z. l.
qdū q̄s b̄z uer et ius cūdi ad fonte⁹ vicini
sui. b̄z enī ius bauſiedi aquā. H̄z si q̄s illā
fūniē ad tēpus b̄z in quo. n̄ ierit ad fonte⁹.
nec aquā bauſerit uer amittit. ff. quēadmo⁹
dū fūnu. amit. pompa ait. Al si q̄s alia aq̄
vius fuerit q̄ de fūtute ip̄onenda acū est.
scrutūte enī amittit. ff. l. si q̄s alia quēad⁹
modū fūnu. Idem ē de eo qui in certis bo
ns aque ductu⁹ b̄z si alijs v̄sus fuerit. nec v̄l
la pte boranū v̄sus ē. fūtute amittit. ff. eo.
Li cōm fundū. s. idē in co. H̄c pro tanto
dixi. nā q̄r dei fili⁹ in p̄dio sanctie ecclie fon
tem aque viue b̄z. s. deitatē ois gratie plenā
nobis xp̄ianis in hac vita soin iter libēnū et
secun⁹ dedit. et ius aquam ḡtie bauſiedi. et
post bāc v̄tā non. qui ergo neglexerit illud
tēpus ḡtie: nec p̄niam egerit: nec aquā ḡtie
bauſerit. s. bauſerit aqua delectatōis in pec
cans. et sic decessent amittit scrutūte. Nec
post bāc v̄tā alijs sanctor̄ hoc sibi ip̄etrare
poterit q̄ ḡtia inueniat. Ut hiero. et babēt
xij. q. i. in p̄nt sita ait. In p̄nt seculo scim⁹
sive orōnib⁹ sive cōſilijs iūicē nos posse u
uare. Cū aut an tribunal xp̄i venerū⁹. nec
iob. nec daniel. nec noe rogare posse pro
quoḡ: s. vñnq̄c̄p̄ portare on⁹ iū. Et leo
de pe. di. i. multiplex. Qui indulgētiam in

p̄nti vita manēs in corpe nō acceperit. cōſe⁹
qui exut⁹ carne nō poterit. R Ne ergo sui
iute⁹ noſtrā p̄dam⁹ ad fonte⁹ mificordie et
ḡtie celeriter accedam⁹. vocāte ſaluatorē no
ſtro in verbis 2ē. Ip̄e nāq̄ ſaluator dei ſi
lius iuſtar fontis iugiter emanantis babet.
Perpetuitatem preciosam.

Gauuitatem ſaporofam.

Cōmunitatē copioſam.

Est. n. in fonte primo p̄petuitas et ſaturitō
cōtinua. Nā vt p̄bus dicit. i. methe. Fontes
generatū in altis mōub⁹. q̄r bmōi loca mō
luoſa poroſa ſunt ſicut ſpōgia. et babēt late
ra ſpūlia propter naturā lapideā. et cōſequē
ter ne vacuū cōmittat babēt vapores conti
nue igredietes. et q̄r talia loca q̄ naturā fir
gida ſunt. q̄ bmōi frigiditatē vaporē cleu
tū inciſtētē infra latera vel circa i p̄tib⁹ ſpō
gios cōprumūt et in aq̄s cōuertrūt. Et q̄r cō
tinue vapores ſic in aq̄m cōuertrūt: in diuer
ſis p̄tib⁹ que ptes aq̄ ſic collecte cōfluūt. et
ad aliu⁹ locū iterorē p̄bi optimitas occurrit
exēt. et inde p̄cipiū ſontis faciūt. Ad pro
pōſitū dei fili⁹ in mōte alto caluarie in cru
ce eleuat⁹: e fons viu⁹ cōtinue ḡtiam et mi
ficordiā ſaturēt. qui cū in bāuitate vñ
aqua vulnerauſ. q̄i iena poroſa et ſpōgio
ia. requēter vapores aſcēdentes de coraq̄
tideiuz. s. orōnes ei p̄ces ſupplicātūm be
nigne luſcipit. et calore caritatis attrabit. et
frigiditatē quā in morte et paſiōis acerbitate
pro nobis luſcepit: in ḡtia et mificordiā
am couerit. 4. H̄c eſt fons quē iacob
deus pater pro omni familiā ſua ordinavit
et fodit: vt om̄is fideles hāc aquā ḡtie bau
ſerent. Debet ergo quilibet fidelis frequēter
exire p̄ cōſideratiōem a ſeip̄o. et accedere ad
būc fontem bauſire aquā ḡtie cū ſamanta
na. De qua iob. iij. Hāc aquā gratie ſitiuit
ſanc⁹ prop̄beta. dices. ps. eli. ſitiuit anima
mea ad deū fonte viuū. Iaz cenuus bauſto
ſpēnēt: niſi cilius attigat aq̄m: morit. Dēſi
derat em̄ naturalē vñā prologare. Ut dicit
glo. ſuper illud ps. Quēadmodū dēſiderat
cenuus ad fontes aquanū 2ē. Cerauſ ſenio
ḡtia ex crescētib⁹ pilis atq̄ cornib⁹: explo
rat ſpēnēt ip̄m naribus bauſit: quo bau
ſito vñeno eſtuat. quare fonte⁹ ad bibendū
ardētissime dēſiderat. a quo ſi deficiat: mo
riur. et inde vñā abbremiat. quo prologaſe
putauit. Sic homo ſpēnēt bauſit quādo

t 3

Feria secunda

dyaboli suggestionibus aq̄escit, et noxias delectatōes sibi incorpat per peccatum. sed iūc veneno estuat, qn tamē factadelectatiōe feditatē peccati considerat, tunc vero son̄em misericordie desiderat, cum deo recon̄ ciliari p̄ p̄nic sacramentum affectat. **H**aut p̄tigat q̄ post baustū f̄pentis. i. cōmisiōem peccati, fontē gr̄e nō attigat dānum p̄petue mortis iurit. **C**ū iḡr̄ cōtinue p̄ciā cōmuti⁹ mus et ḡua ei⁹ idigem⁹: cū deuotione cor⁹ dis ad sonē hunc amere debem⁹? **I**ux̄ illud ysa. xij. **L**aurens aq̄s in gāudio de fonte b̄ saluatoris. **F**iguras exo. xvii. In pplo israel q̄ subiūdū i deseno clemabāt ad deuz, p̄ aq̄ vīna: et dixit moysi. pente bis silicē et c̄ grediu⁹ aque languiſſime. **S**ic h̄i deſto hui⁹ mūdi pp̄lm xp̄ianū sitis malor̄ ardor̄ et tē p̄tātēnū penuriaq̄ bonor̄ sp̄uālū affligat. nō restat nūf̄ q̄ ad pertaz xp̄i curiat, ip̄amq̄ cū yuga orēnis his yl̄ter p̄cutiat, q̄ reuera eq̄s gr̄e et deuotōis aq̄m̄q̄ b̄nficioz sp̄uālū um et tp̄alū funder. ita q̄ boies et iūmeto id est sapiēces et simplices domis et graijs ibuet et infundet. ps. **P**ercussit petra et flūxerūt q̄ et torreis iūdauerūt. **N** **S**e cūdo i sonie ē suauitas saporosa, dulcior ē em̄ aq̄ i sonie p̄ in riūlo: et illo mō dulcior ē delectatō i xpo q̄ i c̄reatura q̄cūq̄. **D**ulce do. n. sonis ē fm̄ p̄dūdez tene de qua emānat, sic dicit augu. i li. de sensu et sensato, et aq̄ cures p̄ tenā amaraz et sulphuream: sic emānas ē euā naturali amara. **H** aq̄ emānas ē terra pura et sablosa fit d'leis et clara. **S**ic fons sapie q̄ de terra būli et purissima vḡie emānauit. s. bñ dicas maria mūbil austenatus yl̄amaritugis. yl̄ lutose feditaus cōtrahere pouuit: imo fons ille erat oīs claritus et fecūditatis. De quo gen. ij. **F**ōs egrediebam̄ de loco voluptatis ad urigādū p̄ditum. **P**aradisus ille significat vḡne gloriosaz: q̄ p̄culdubio i oriente lucis gr̄te fuit sita, suriu⁹ ad celestia p̄ affecū et p̄ieplatio nē erecta, a mūdo p̄ cōtēpiū diuisa, punitate amēnissima. aq̄s ḡua⁹ urigata, et viu⁹ arborib⁹ fecūdata. **I**n eū⁹ medio vten fons fecūdissim⁹ dei fili⁹ c̄fluit, tōliq̄ padisuz urigās: et n̄ solū yḡinē: s. et totā eccliaz fe cūdant, floresq̄ viutū gemiauit, quos viriutū f̄ores aia deuota colligere d̄z, et sp̄o so xpo fū roseū et floridū pare, si a sonie illo viuo vult aq̄ uā sapie potare. eccl. xy. **A**q̄

post Iudica

sapie saluatoris potabit illū. **H**z vt p̄chdō loz p̄les sunt i sancia ecclā colligēcis sp̄ias et m̄blos viciōz, potātes pon̄ d̄ paludib⁹ more porcor̄ sordes imundicaz: q̄ claram aq̄m̄ viriun̄ et sapie. **D**e q̄b⁹ cōquent hie rc. di. **D**erelinquerūt fontē aq̄um̄ viuentū et foderunt sibi castemas dissipatas, q̄ p̄tine re nō valēt aq̄s. **N** **H**ui aliumlāt achio ne, de quo ouidi⁹ li. iiij. narrat, q̄ ille achio fuit qdā nobil̄ venator de genere regis age noris, qui cū in quadā silua festus venire spaciaret, casu venit ad fontē pulcerum, ubi dea venatōis dyana solebat se aliquoi ens balneare. **C**ū iḡr̄ casu venisset ad fontē inuenit deā ē nymphis et ancillis nudam in fonte se balneantes, q̄ om̄s verecūdate de nuditate, et nymphae incepēnt dec̄ corp⁹ iūis corporib⁹ cōcigere. **D**ea vō volēs p̄ actiō de nuditate nihil posset dicere. **M**utauit cū in cerū, et sic fac̄ est cornuū et velox et locutōem suā p̄didit et figurā. **I**lle aut̄a suis canib⁹ icognitus fuit, cu ip̄m cenu⁹ cēderet cū inuaserūt et occiderūt. **R**ei aut̄e via fuit q̄ ille fuit quidā nobilis qui canu⁹ inlūndiūe nūr̄ebat, a quib⁹ depaupaus est, et iō q̄ iste semper in siūis volebat, et ip̄m pōcie in cerū mutau⁹ finierūt, q̄ vīro a cambis depaup⁹ ē: **S**icā ē q̄ cū in ca nes cēmederūt. **O** **A**d p̄posituz achio nobilis significat hoīcm nobilē qui in sil ua hui⁹ mūdi venire debet vītues. **V**enatur feras crūdeles, vicia q̄ crūdēlā iām vul nerāt, et hoīez sp̄ualiter occidūt. **D**e quo la mētabāt deus patet. di. **F**era pēlima deuorauit filū meū, gen. xxvii. **D**ic venat fontem ambulādo. i. ad delectatōes p̄ exerciū viciōz. **I**n quo dyana. i. iniquia⁹ ge nus et regina cū nymphis et ancillis. i. ip̄e cib⁹. s. luxuria iūpbia. 2. c. se frequēt̄ cōdū exten⁹ in falsa dulcedie s. inter⁹ viden et cognosci verecūdātur in vilitate et amanitudine, ecce ch. x vi. **E**ras nuda et confusio plena. **C**um ergo bō laſeuinus relicta rōne et discrecōle unq̄tati p̄iungit statu sp̄iḡ aq̄ de lectatōis, qd̄ in cerū cornutū. i. bestiā brutaalem et mēte alienātū cōmutat. ps. **H**omo cū in honore esset 2 c. p̄pauis est uīmēus in sp̄iētib⁹. **E**t m̄c accidit q̄ canes prop̄j. i. oga in q̄bus delectatō est, cū inuadit: corā iudice coprehendāt, et cēmāliter puniunt. **J**ō ps. ix. **I**n ogib⁹ manū suaz cōpreben

H **M**ula

sus est peccator 2. Tertio in fonte iugiter emanante iuuenit cōitas copiosa. Est enim fons omnib^z cōis. diuitib^z paupib^z et iuuenit se omib^z volētib^z bibere iuifferenter exhibet. Sic xp̄s iustus et p̄cōrūb^z et genera licet omnib^z clemēs iuuenit. et propitiatus. pates est cunctis et nulli se subtrahit. De quo zach. xiiij. In die illa erit fons patet dñi dauid. et omnib^z bitantib^z hirsuti in ablutiōe p̄cōrūb^z. P Querit an deus omnib^z peccatib^z faciat misericordia. Et videt q̄ no in dānam etemalit. Dicit dñs bonauen. iii. iij. sūg m̄grm. di. xlii. q̄ mitigatio pene dāmatōz duplī p̄t intelligi. Aut q̄iū ad taxatōez et inflictōez pene. et sic abib^z dubio est ibi mitigatō et misericordia. q̄ diuina iustitia nō tollit exigit pro eo q̄ ei^z pietate interueniente aliqua p̄cim pene infligendo remittit. Alio mo p̄t intelligi mitigatio post pene taxatōnē et inflectionē. Et hoc mō nulla cadit in iugano a diuina misericordia. q̄ extūc claudit eis dñs vīcerā pietatis. Item videt q̄ p̄cim his nō baptizatis nullā faciat misericordiaz. cū eos puniat p̄ originali etemalit. Dico q̄ deus pro p̄cō origiali nō solū p̄t inflictere carētām vīsōis diuine. s̄ posib^z oīns adm̄bilare si vellet. Et iō cum eis hoc agit misericorditer. q̄ esse huānū habent et vīnū sine pena sensū. Isa. Misericordia domini q̄ nō sumus consumpti.

Feria tertia post Judica.

Mbulabat
Iheius ingatula. Non em̄ volebat in iudea abulare. q̄ q̄rebāt eū iudei interficere. Job. vi. O M̄bus iij. de generatiōe aut q̄ om̄e ips̄ et vita mēsu m̄podo. i. numero detenuato reuolutio nā. s̄ nō eodē. q̄ q̄dā maiori. q̄dā mino n. Nā sol certo numero et tpe sp̄ledet sup ter ram. posita abscondit se suo terrā. Sic oīns planete l̄ arbores et flores certo tpe ostēdūt ornatū suū et virore. s̄c in estate et vīte. In hyeme aut̄ subirabūt se et ab̄cōdūt. Jō dīc marianus p̄bus q̄ que sunt in tpe. in bye me senescunt. et in vīce iuuenescunt. Sicut bō p̄fec̄ suū virorem sanctitatis ad ips̄ ostēde red̄ et appere. ad ips̄ abscondere et fugere. Qn em̄ putat se fructū honestatis inter malos facere dī luces corā cis. et nō discedere s̄ q̄ nō sp̄ai fructū facere. dī fugere. Hic aut̄

david fugit saul. vt dī. i. regū. xxvij. Et ab̄ scōdit se in mōte solitudis. Vn p̄s. lviij. dīc Ecce elon. fugi. et manſi in solitu. Sic enā apls ut habet. ij. corintb. xi. Qn post cōuer siōc in damasco iudeos confundebat. s̄ do cēdo. p̄positū ciuitatis custodire fecerūt cui tate p̄ boies amatos ut cū capēt et trāderēt iudeis ad occidēdū. Ip̄e p̄ fratres xp̄ianos p̄ quādā fenestrā dom⁹ adherēns muro ciuitatis in porta dimissus fuit. et sic euālit man⁹ eoz. Dic enā ihs abscōdit se et exiuit de tēplo q̄iū iudei tulēnū lapides. vt iacerēt i cu. Unde augu. ait. vt allegat. vij. q. i. ad fugiatū mīster xp̄i. sicut xp̄s in egyp̄i fugit. Dic enā dñs aut discipulis. Si vos p̄secuti fuerit in vīna ciuitate fugite in alā. Xpus ḡlicies ips̄ p̄ sua morte ordinatūz a deo parc nōdū aquenisse. a fūriēb^z iudeis. p̄tunc di securit̄ dōcēdo galileā. nec in iudea ambulare volunt. q̄ eum q̄rebant interficere 2.

R Queritur vīz platus ppter p̄secutōem maloū debeat fugere a manib^z iūmicoz. Et videt q̄ nō. q̄ merēcēnari^z cui^z si sunt oues p̄puc q̄ nō ē pastor. si vider lupū vīmētē. di multū oues et fugit. s̄ bonus pastor dat ani maz suā pro ouib^z suis. Job. x. Ad hoc m̄ dēcū Bar. bx. in glo. sūg illo verbo. b̄ ser uāda. vij. q. i. Aduersitas distiguit qđ iūris sit duas ponēdo p̄secutōes. extrinsecā et intrinsecā. Extrinsecā p̄secutō p̄sistit in mānifelis mimicijs ecclie. Intrinsecā in eis qui nō sunt adhuc p̄cisi in exteriori p̄secutiōne. Distiguit aut̄ solus platus q̄rit. aut̄ totus clerūs. Si solus. aut̄ eo recedēte tuta ē salus ecclie. et iūc fugiet. Et hoc p̄babuit cōplo xp̄i et pauli. et auct̄e augu. vt p̄babuit c. Si nō ē tutā. iūc ponat animā suāz pro ouib^z suis. et hostib^z se opponat. et ex aduerso ondat. Ex aduerso em̄ ondatē ē. vt habetur. xliv. di. si rector. pro dēfensōe gregis voce libera būr mundi potestatib^z hīre. et in die dñi in p̄lio stare. et p̄uis detractorib^z ex iustitiae amore resistere. S M̄bz de q̄ busdā cōqrūtūr dñs p̄ ezechielē d. Non alīcē distis ex aduerso: neq̄ apposuitis vos murum p̄ domo istūl. vt stareis in p̄lio in domo dñi. Si aut̄ talib^z p̄t consuli ecclie. tous clerūs fugiet cū plato. si nō potest: remanet cū plato. vel oīns vel quidā ex eis. Circa p̄tūlēcā etiam distinguit. aut̄ oīns sunt mali. aut̄ q̄dāz. Si boni sunt cōmītū malis: eos